

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.
Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni

Müller și Goldiș.

Cerem înainte de toate iertare dela Ilustratarea Sa, Dr. F. Müller, că ti punem numele alături cu numele unui om, care și-a uitat de sine, de neamul său și de biserica sa, și ca un negat de cea mai infimă specie, le-a lovit în față. Fatalitatea însă și hazardul timpului aduce de multe ori în legătură lucruri și oameni, cari de altfel n'ar avea a face unul cu altul.

Nu mai prin hazardul acesta, care își bate joc de ori-ce considerații morale, poate să ajungă un Goldiș, acest „Goldstein Szami” al nostru, alături de un Dr. Müller, care prin pășirea bărbătească, ce a dovedit-o cu protestul în contra șovinismului millenar, și-a ilustrat numele său, tot atât de mult, pe cât și-l-a pomegrit și întinat „Preacuvioșia Sa” — vorba „Telegrafului” — dela Oradea-Mare.

Dr. Fr. Müller este superintendental, sau cum el însuși se numește, episcopul Sașilor din Ardeal. A ajuns episcop abia de 2 ani și e stimat de toți credincioșii bisericii sale.

Din incidentul millenului a dat și el un circular millenar, nu mai puțin „patriotic”, decât al episcopului Szabo, dar se vede că pe lângă „patriotismul” său Drul Müller nu-și uită de interesele de viață ale neamului său, și la ocazie el știe să spună aceluiași oameni protestul său, cărora mai înainte, poate mai mult de silă, decât de bunăvoie li-a recunoscut, pe nedrept, că millenul ar trebui sărbătorit și de către nemaghiari, în special de către Sași.

Protestul, sub care Dr. Müller și-a pus cu bărbăție numele său, câștigă cu atât mai multă importanță, că el urmează în scurt timp după circularul millenar, subscris de același. Se vede, că însuși Dr. Müller s'a convins, că spiritul millenului e de atare, cât nu e permis unui om al bisericii a-l patrona, și îndată-ce el a văzut manifestându-se în fapte acel spirit millenar, n'a pregetat a-și ridica cuvântul său autoritativ și demn în contra lui.

Și mai mult merit câștigă acest pas dacă vom lua în considerare, că la 8 Iunie, unul dintre cele mai culminante momente ale millenului, Dr. Fr. Müller a fost distins de M. Sa cu Crucea-de-fer cl. II. Trebuie deci să fie curagiu bărbătesc acolo, unde după astfel de precedente, a rămas energia manifestată în

protestul Sașilor, pe care îl cunoaștem deja.

Din acest cas ar putea lua învățătură și episcopii noștri, ai Românilor. Au dat și ei cu toții circulare millenare, care de care mai patriotice și mai rușinoase pentru biserica noastră. Dar' care s'a gândit măcar la un pas, ca și cel făcut de consistorul săses în frunte cu Dr. Müller?

Și cu cât mai ușor li-ar fi episcopilor noștri se face așa ceva, când ei ar putea pași solidar 7 împreună, sau măcar 3—4, după confesiunea sa?...

Și ar pute învăța — dacă n'ar fi absolut decăzut și incapabil de o faptă bună — și vicarul Goldiș.

„Cine-i Nuhâm?” — întreabă jidanul lui Speranță, în cunoscuta anecdotă.

Nuhâm e un biet samsar
Cu nevasta mea o frate
Dar' incolo-i un măgar.

Întrebăm și noi acum, după ce am prezentat pe Müller, „cine-i Goldiș?”

Goldiș e un biet vicar; el se zice că ar fi Român ortodox, de fapt însă e un Maghiar „liberal”, adevă necreștin jidovit. El nu e îndestulit, că ține local unui episcop, el vrea să fie de fapt episcop, ori chiar metropolit, și în această, nenorocitul de el nu caută să bimeriteze de neamul său și de biserica sa, cari l-au crescut, și l-au ridicat la cinstea, de care nevrednic s'a dovedit, ci tradează toate interesele bisericii sale și călcându-și cuvântul dat, jurământul cu care e legat bisericii sale, a trecut în acea tabără stricată de Jidani atești, corupți și depravați, cari exploatează țeara și răstorn așezămintele bisericii creștine, provocând în cele mai sfinte sentimente ale lor toate popoarele acestei țări.

Pe când Müller ridică nimbul bisericii sale și luptă lupta poporului său, Goldiș compromite biserica sa, profanează locurile rezervate cinstei și venerațiunii, și combate, ca un nemernic, însuși neamul său.

Și Müller e lutheran, ear' Goldiș ortodox!

Dar' nu! Müller e un om cinstit; Goldiș și-a pierdut această calitate. Müller e un exempl de imitat; Goldiș o pildă de îngrozire, pentru ori-cine ține la cinste și omenie.

Și totuși „T. Rom.”, organul bisericii „lovite în față” de acest monstruos călugăr, îl mai cinstește cu titlul de „Preacuvioșia Sa”! Dacă un om, care „lovește în față biserica și neamul”, care își

calcă cuvântul dat odată în sinod și congres și promite a rămâne vecinic aderent al partidului păgân și nedrept, ce ne stăpânește, dacă un atare apostat și trădător mai e „Preacuvios”, atunci prea necuvios sunt cei-ce-l numesc astfel, și atunci se nu ne mirăm, dacă vor mai răsar și alți Goldiș-i!

Alt călugăr. Din Bihor ni-se scrie cu datul de 12 August:

„Cateristorul Metropolitului Ghenadie, preot gr.-or. ortolox român și înscenător de conventicule, azi fără genare își face mem-drele prin comitatul Bihor, pentru de a prinde acționarii la *Vechea Tribună*, cea adormită în noroia. Vorbește câte verzi-uscate, — eu numai acum am vorbit cu dînsul și am văzut îndată ce plătește. Astfel stănd lucrul cu dl caterisător, ar face bine Prea Sfinția Sa Episcopul, cu care s'a împăcat pare-mi-se, ca așa din prietenie să-l pună o leacă la obediență, în mânăstire, doară și-ar mai veni în ori.

Oamenii îl primesc foarte rece, numai că nu-i arată ușa. Preoții însă din *pricina caterisătorului Goldiș János* nu cutesc a-l rușina în față, ci cel mult se ascund de el. Acții nu cred să capete.

Se nu cugeta dumnilui, domnul călugăr V. Mangra, că și acum are tot aceeași trecere și ascultare, ca și în trecut. Atunci, da, era ascultat, dar' nu pentru a lui persoană, ci pentru-că a profestat credele partidului național. Azi însă, ură și disidență s'ămănănd între frați, aceiași ură și dispreț va secera. Drept ce, Bihoreni să fie cu multă rezervă față de acest cameleon, că nu poate ști nici unul cui și unde va fi vândut.

Un Român.

Așadară pe urmele călugărului Goldiș, în altă formă, dar' spre același scop pășește și un alt călugăr.

Români, fiți atenți și cu ochii în patru. Spuneți părintelui Mangra, că dacă se pricepe la canoane, să caute a-l caterisi pe Goldiș, dar' se nu pornească și el pe calea aceluia, că de nu, îl vor caterisi alții.

DI V. A. Urechiă, președintele grupului parlamentar român publică în nrul del 9 August n. al ziarului *L'Estafette* din Paris un interesant articol referitor la conferința interparlamentară, ce se va ține în Pesta.

Vom publica acest articol îndată-ce spațiul ne va permite.

Românii din Macedonia.

Articolul lui *Allgemeine Zeitung* din München, despre care am amintit în entrefilet-ul de ieri, dă importanță mare elementului românesc din Macedonia, de care cercurile oficiale românești par'că și-au uitat cu totul. De aceea ținem să reproducem partea referitoare la Români. Autorul, corespondentul vienez al ziarului din München, scrie: „Și elemente de popoare de acelea, din Macedonia, cari până aci au fost considerate mai mult numai de etnografi, decât de politicieni, vor ajunge acum, se prevede, în mișcare, și vor pune diplomația europeană înaintea unei probleme nouă. Vorbim de Români din Peninsula Balcanică.

Când egoismul rusesc a răsplătit pe învingătorul dela Plevna cu răpirea Basarabiei și pentru aceasta i'a exoperat anexarea Dobrugei, România, în contra voinței sale a fost adusă de nou în legătură mai apropiată cu popoarele balcanice.

Puternicul pod peste Dunăre, la Cernavoda, planuit mai întâiu mai mult de economist, decât de bărbatul de stat Carol I. al României, poste trece acum de simbol, că Hohenzollern-ul credincios tradițiilor casei sale, va ști să-și și asigureze, ceea-ce îi aparține odată, și țeara, care i'a dat ca o cinste pe malul drept al Dunării și și se o prefacă într'un membru viu și nedespărțit al regatului său.

Anul trecut, la visita sa prin Constanța, Regele a dat clar să se înțeleagă unde se despart interesele românești de cele ale Bulgarilor, ear' statisticianii români, cari numărul Românilor din Dobrugea îl taxează de 94.000 și pe al Bulgarilor de 43.000, ne indică totodată, că în local Turcilor, cari se retrag, pășesc, nu Bulgarii, ci Români. Dar' nici într-alte locuri nu se gândesc acestia, ca să eed ze loc pe seama Bulgarilor.

Din partea Românilor, amintit nu numai din partea guvernului din București, ci și din partea presei independente se accentuează acum, în fața năvălirilor grecești în Macedonia, că și în anul trecut în fața celor bulgărești, că nici una dintre tinerile puteri din Orient n'ar fi așa de interesată, ca și România, ca să ducere domnia Sultanului și să rămână *status quo* în Peninsula-Balcanică. Dar' tocmai acum declară *Indépendance Roumaine* din București, într'o formă remarcabilă, că Români din Pind ar fi la sigur perduți, dacă Macedonia ar ajunge sub domnie grecească ori bulgărească. Loialitatea față de Sul-

tanul zice, că azi nu mai e scut pentru su-pușii sei creștini, dacă integritatea imperiului turcesc nu mai e un articol de credință pentru parlamentul din Londra și pentru cabinetul din Viena; că neliniștirile din Creta amenință a deschide de nou chestiunea Orientului și că ar fi de sperat, ca Români din Macedonia, în interesul rasei lor proprii, să denege conlucrarea lor cu bandele grecești, întocmai cum au denegat-o în anul trecut celor bulgărești. „Mișcarea revoluționară de azi — zice *Ind. Roum.* — se face pe teren curat românesc și motivul ei este același, care ani de-arindul a fost motivul mișcării Cuțovlachilor”.

Durere, că în timpul din urmă Români din Macedonia au fost descurajați, jumătate din școalele lor au fost lăsate să piară, pentru independența bisericii lor nu s'a făcut nimic, ba chiar și consulatul din Monastir, capitala românimii, a fost desființat. Cu toate acestea e o greșală, ceea-ce anunță ziarul din Paris, că adevă bandele din Cojani, Neveasta etc., ar consta din Greci, ori „noi lor aliați” Cuțovlachii.

Astfel dară se apelează, nu la vechia loialitate către Sultanul, ci la interesul rasei, pentru a face pe Cuțovlachii macedoneni să se separeze de Bulgari și Greci.

Ei au să răspundă simpatiei, ce con-frații din România le arată, prin aceea, că validitatea ca strînă comunitate națională, și simpatia aceasta fără îndoială va fi cu atât mai activă, cu cât Cuțovlachii, în această situație plină de primejdii, vor corespunde așteptărilor Românilor de pe malul stâng al Dunării. În Atena, Sofia și chiar în Belgrad vor face bine, dacă de timpuriu se vor împrieteni cu gândul puterii de viață și cu firea particulară a elementului cuțovlachic din Macedonia. În Viena importanța acestui element nu e desconsiderată”.

Lueger în München.

— Raport special al „Tribunei”. —

München, 12 August n.

(Urmare și fine.)

Vorbirea lui Lueger.

Luând cuvântul Dr. Lueger, roagă pe onoratul public: „Să le dea pace Jidanilor, cari îl vor întrerupe, pentru-că pe el nu-l genează întreruperile. Dând on. public prea multă atenție aceluia, cari îl vor întrerupe, prin aceea face numai pe plac acelora, cari și-au trimis oameni pentru a provoca scan-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

TOLĂNIȚĂ.

— Legendă algeriană —

de

Alphons Daudet.

În orașul Blidah trăia un maur cinstit, care după tată se numia Sidi Lakdar, și cărui orașenii îi daseră conumele de „Tolăniță”.

Maurii algerieni, după-cum se știe sunt cel mai leneși oameni de pe pământ; mai ales cei din Blidah; fără îndoială din cauza mirosului de portocale și lămâi, de care e adăpat orașul. Însă ce privește lenea și tandălia nici unul dintre toți Blidahnienii nu se putea asemăna cu Sidi Lakdar. Vrednicul bărbat ridicase vișul său până la înălțimea unei profesii. Alții erau brodari, posesori de cafea sau spițerii; Sidi Lakdar era numai un „Tolăniță”.

La moartea tatălui său moștenise o grădină mică, sub șanțurile cetății, încungurată cu ziduri înguste și albe, cari aveau scădeau în ruină, cu o ușă crescută cu tufe, care nu se încheia, cu vre-o cățiva smochini și banani și două-trei isoare cari străluciau prin iarbă borborosînd vioiu. Aici își petrecea el timpul în tăcere, și nemiscat întins de-alungul, în vreme-ce prin barba lui se trăiau furnici roșii. Când îi era foame, întindea brațul și ridica o smochină sau o banană, care a fost căzut lângă el pe verdeț, însă mai bucuros ar fi murit de foame decât ca să se fi ridicat și să-și fi cules o poamă din pom. De

aceia în grădina lui putreziau smochinele pe pomi, și crengile vermuiau de păsărele.

Această lene de necrezut îl făcuse pe Lakdar foarte popular în țeara sa. Era venerat ca un sfânt.

Când damele orașului, cari mănecseră prăjituri în cimiter, treceau pe lângă grădina lui, își opriau catării și vorbeau cu glas încet sub larvele lor albe. Bărbații se pleau respectuoși și în toate zilele; după-ce se sfârșia școala, se vedea pe zidurile grădinii o ceată întreagă de tineri, în jachete de mătăasă, vîrgate și cu comănace roșii, cari cercând se turbure frumoasa lene, îl strigau pe Lakdar pe nume, rideau, făceau prostii și aruncau într-una cu simbul de portocale în el.

Munca zădărnică; Tolăniță nu se mișca. Din când în când îl auziau strigând: „Băgați de seamă, băgați de seamă, de m'e scol...” însă el nu se scula nici-când.

Într'o zi se întemplă, că unul dintre acești tineri, care încă băjcorise todeauna pe Tolăniță, deodată fu cuprins de o curioasă trageră de inimă pentru existența zăcerii, și într'o dimineață declară tatălui său, că ar avea de cuget să nu mai umble la școală, ci că voește să se facă un „Tolăniță”.

„Tu vrei să te faci Tolăniță?” zise tatăl, un cinstit făcător de țevi de pipe, care era harnic ca o albină, și care îndată-ce cânta cocoșul, era la lucrul său. „Tu vrei să te faci Tolăniță, asta-i o frumoasă desco-perire”.

„Da, tată, vreau să mă fac Tolăniță, ca Sidi Lakdar”.

„Nu, fătul meu, tu te vei face făcător de țevi de pipă, ca tatăl tău, sau cancelist la tribunalul cadului, ca unchiul tău Ali, dar'

nici-când nu te voui lăsa să te faci „Tolăniță”... Hai, înainte numai, la școală, sau rup în bucăți, de spatele tale, această țevă de tot nouă de cires păsăresc. Înainte, măgarule”.

În fața trestiei subțiri însă bine ferecate, copilul nu mai stăruia asupra dorinței sale, și se așetă dumerit; însă în loc ca să meargă la școală, alergă într'un bazar mauric, se încolăci înaintea vitrinei unui neguțor, între două înduri de covoare de Smyrna, rămase aici întreaga zi întins pe spate, contemplând felinarele maurice, țigile de postav vînat, corsetele brodate cu aur, cari străluciau la soare, și inspira puternicul odor, ce se ridica din sticlele cu esență de rose, și din mantalele beduinice de lână albă. Astfel își petrecea el de acum înainte tot timpul de școală.

După câteva zile tatăl prinse veste de treabă; însă el putea să tot strige, să țipe, să invoce numele lui Allah și se argăsească trupul băiatului cu toate befele de trestie din băcănă sa, nimic nu ajută. Băiatul răspundea cu îndărătnicie: „Vreau să mă fac „Tolăniță”, vreau să mă fac „Tolăniță”, și-l puteai afla în vre-un colț undeva zăcînd la pământ.

Tatăl, sătul de luptă, și după-ce mai înainte ceruse sfatul cancelistului Ali, luă o hotărîre.

„Ascultă”, zise el băiatului său, „de vreme-ce cu ori-și-ce preț vrei să te faci „Tolăniță”, te voui duce la Lakdar. El te va supune unui examen, și dacă tu într'adevăr vei avea ceva talent pentru profesiunea lui, îl voui ruga să te iee de învățare”.

„Cu aceasta mă învoiesc”, replică băiatul. Îdeă în aceeași zi, după-ce s'a parfumat

și tuos din nou, au p'ecat amîndoi la drum, ca să cerceteze pe „Tolăniță” în micuța lui grădină.

Ușa era totdeauna deschisă. Oamenii noștri intrară fără se bată, însă fiind iarbă foarte deasă și stănd drept, avură puțină osteneală până-ce aflară pe domnul grădinii. În sfîrșit observară în fund, într'un stol de păsărele, lângă niște buruieni crescute des sub smochini, o legătură de zdre nte galbine, care-i bineventă cu o grohăire.

„Domnul fie cu tine, Sidi Lakdar”, zise tatăl, du înd mîna pe piept și închinându-se. „Eată fiul meu, cu ori-ce preț vrea să se facă leleu. Ți-l aduc ție, ca să-l vezi și să-l examinezi, dacă are talent. În cazul acesta te rog să-l primești de învățare; ce va fi de lipsa voui plăți”.

Fără să le răspundă, Sidi Lakdar le făcu semn, ca să se șadă pe iarbă lângă el. Tatăl sezu, copilul se așeză jos, ceea-ce deja era un semn bun.

Apoi toți trei se uitau unul la altul, fără-ca se grăiescă.

Era la amăz și o farbințea mare stăpâna...

Întreagă grădina parea că doarme. Nu se auzia decât piraitura gînistrei, a cărei flori crepau în soare, isoarele ce murmurau în iarbă și micile pasări, cari săltau a lene încoace și încolo, făcînd cu aceea un sgomot, ca-și-cînd s'ar deschide și fachie un even-taliu. Din când în când câte o smochină răscopă se rupea de pe pom, rostogolindu-se din creangă în creangă, pe pământ. Atunci Sidi Lakdar își întindea mîna și o ducea greoiu la gură. Băiatul nu-și luă nici barrem osteneala aceasta. Cele mai frumoase

smochine căzură jos lângă el, fără-ca el să-și întoarcă cel puțin odată capul.

Magistrul, cu ochii de jumătate închiși, observă această lene excelentă, dar' încă totuși nu zise nimic.

Astfel trecu o oră, două ore... Bietului făcător de țevi de pipe, începînd să-și pară ceva cam lungă șederea. Cu toate acestea nu îndrăzni să zică nimic și rămase zecînd nemiscat, cu ochii pironiți și cu picioarele încrucișate; era atins deja și el de atmosfera lenii, care plutia prin grădina caldă, cu un odor nehotărît de banane și portocale.

Deodată cade o smochină mare din pom și turtindu-se se pune pe obrazul copilului. Pe Allah! o smochină frumoasă, trandafirie, dulce și împrăștiînd mirosuri ca un fagur de miere. Ca să și-o bage în gură, copilul n'avea decât să o împingă numai cu degetul; dar' el o afla aceasta încă de nu lucru ostencios, și de aceea rămase nemiscat cu poama ce zăcea și-i uda fața. În fine însă ispita fu prea mare; el făcu cu ochii semn tatălui său și îl chemă cu glas văierat.

„Tată”, zise el, „tată, dar' bagă-mi-o în gură”.

La cuvintele acestea Sidi Lakdar aruncă dela sine smochina ce o ținea în mână, și întorcîndu-se mînios către tatăl, zise:

„Copilul acesta mi-l imbiu ca învățare? Dar' acesta e măiestrul meu, el trebuie să-mi dea instrucție”.

Apoi căzu în genunchi înaintea copilului, care încă tot se așeză pe pământ, și striga:

„Te sâ...”

de Enea P. Bota.

dal". Și am de observat, că Lueger a fost cu mult mai puțin întrerupt, decât Schneider. Probabil, că de frică s'au depărtat toți Jidanii, sau cari au mai rămas în sală, n'au mai cutezat să întrerupă.

"În a doua linie" — continuă Lueger — „trebuie să constat, că eu nu m'am îmbulzit să viu la München, ci aceasta am făcut-o numai la invitarea repetită a domnului Wenng, și urmând prin-icipiului, care zice, că dacă potopul crește mereu și amenință și pe vecinul tău, este datoria ta de creștin, ca să dai ajutor și vecinului. Mai departe trebuie să declar, că nu voesc să mă amestec în certele de partidă din Germania și în special din Bavaria, pentru-că eu am destul de lucru în Austria. Declar mai departe, că n'am venit să cer ajutorul Nemților din imperiu în luptele noastre din Austria".

Tot în introducerea spune vorbitorul: „Chestiunea Jidanilor se poate rezolva fără vărsare de sânge; și cere numai o apărare consecventă și solidară, și dacă cumva ne va sta în cale vre-o „Mare-roșie", vom ruga pe bunul Dumnezeu să despice marea în două, ca Jidanii se poată trece pe cealaltă parte. (Aplauze și risete în public). Am zis, că ne putem scăpa de Jidani fără vărsare de sânge. Să ne gândim numai, că dacă n'ar mai cetă nici un creștin foi jidovești, jurnaliștii jidani n'ar mai pute exista și ar trebui să se depărteze din țeară. Depărtându-se acestia, dimpreună cu capitaliștii, cari susțin foile, n'ar mai rămâne, decât săracii. Prin-ț'o unire solidară a creștinilor, ar fi siliți și Jidanii cei săraci să părăsească țările noastre". Arătând însemnătatea unei apărări solidară, arată clar aceea-că a susținut mai înainte, când a zis, că ne putem scăpa de Jidani fără vărsare de sânge.

Trecând la temă, spune, că are bietul țeran în frumoasa și bogata Austria să sufere din partea Jidanilor. „Țeranul german este tatăl tuturor celorlalte clase. Țerănimea cărea (Rückgrat) poporului respectiv".

Foarte corect expune, cum se face Jidaniul stăpân pe averea țeranului: „Până are țeranul bani, plătește cu bani aceea, ce cumpără de la Jidan. Când i-s'au gătat bani, plătește cu ouă, lapte, sau cu urmă cu bucate și când nu mai are nici de acestea, îi dă Jidanul și pe credit, ca apoi mai târziu să-i facă un cont dublu și să-i scoată pe bietul țeran și din căscioara ce i-a mai rămas, ca ultima avere". Tocmai așa se întâmplă și cu bietul popor român.

Foarte la loc observă vorbitorul, că „comercicul de rachiș se află aproape exclusiv în mâinile Jidanilor". Aici istorisește Lueger următorul caz întâmplat în Gaiția: „În contra patriei de a bea a pășit un agitator, ale căruia cuvinte au aflat oare-care răsunet în popor. Comitele suprem a poruncit de l-a închis pe respectivul agitator, pentru-că Jidanii s'au poată vinde și mai departe rachișul".

„Țerănimea se confundă tot mai adânc în marea proletariului. Numărul de servitori și servitoare scade la noi din ce în ce, pentru-că merg eu toți în fabrici, unde își înviesc trupul și își amărăsc sufletul. În Boemia-de-Nord, între 100 de ficioiri adese-ori nu sunt mai mult, decât 5 inși buni de miliție. Lucru natural, pentru-că copilul lucră deja în pântecul mamei dimpreună cu aceasta în fabrică și deja de atunci se înviesc în el boala. Eu sunt de părere, că femeilor și copiilor n'ar trebui să le fie permis să mai lucre în fabrici. — Cei cari profită pe urma acestor nenorociți, sunt Jidanii, cari posed cele mai multe și cele mai mari fabrici". (Aplauze asurzitoare).

Făcând o mică abatere dela obiect, vorbitorul combate militarismul. Când sunt ficioirii mai buni de lucru, atunci sunt luați la miliție.

După aceea vorbește contra jocului de burză și zice, că precum sunt oprite jocurile hazarde, ar trebui să fie oprit și jocul la burză. Și aici Jidanii sunt cei cari profită.

Mai pe larg vorbește contra samsarilor, contra meseriei (Zwischenhandel) de mijloci. „La noi în Austria nu poți cumpăra un cal, un vițel, ba în Ungaria nici o jumătate de litră de vin, fără mijloci de Jidanului. Afară de aceea, că cei mai mari liferanți sunt Jidanii, dar și la cumpărarea lucrurilor bagatele, Jidanul face pe samsarul. Trebuie să fie datoria fiecărui stat, să se îngrijească, ca țeranul să nu fie silit, să-și vândă bucatele la Jidan și acesta apoi să le vândă cu prețuri duble la alții și de multe-ori statului (miliția, cel mai viu exemplu), ci precum am zis, e datoria fiecărui stat, să se îngrijească, ca țeranul să nu fie silit, să-și vândă bucatele cu prețul lor întreg. Comerțul de mijloci ruinează pe țeran. Mi-ar pute face cineva observarea, că în modul acesta, foarte puțină marfă am pute lifiera pentru țigurile din Europa. Să zicem, că respectiv țeran are dreptate, dar eu sunt de părere, că fiecare popor trebuie să se îngrijească să-și păstreze de tirgul propriu. List, reunit de economie națională, a zis: „Fără economie tre-

bue să se îngrijească mai întâiu pentru sine. Ear' eu zic: fiecare națiune trebuie să o facă aceasta".

După aceea combate internaționalismul, despre care zice, că este moartea lucrătorilor. Această teorie e numai o înșelătorie de care se folosesc Jidanii pentru a se apăra contra celor ce-i atacă.

Vorbind despre relațiunile din Ungaria, zice: „Lupta, ce am început-o în Ungaria, nu e îndreptată nici contra Maghiarilor, nici contra Românilor sau a sârmilor Slovaci sau a celorlalte naționalități; nu, eu lupt contra acelei clice preponderante, care apasă pe Germani și care Românilor și Croaților voesc să le răpească limba. Jidanii sunt poporul cel mai govinist".

Expunând pe scurt, cum au ajuns presa, literatura, bursa în Austro-Ungaria în mâinile Jidanilor și cum numărul advocaților, doctorilor, capitaliștilor e jumătate jidovit, amintește imputările, ce li-se fac antisemiților.

„Ni-se face imputarea, că suntem clericali. Aceasta nu e drept, pentru-că noi nu batjocorim religiunea Jidanilor, dar' nu permitem, ca Jidanii să batjocorească religiunea noastră, nici să-și ridice de preoții noștri.

Mulți ne numesc feudali, adică partisanii nobilimii. În partida noastră sunt numai țerani și industriași, noi combatem principiile nobilimii, cari pe basa nașterii lor pretind drepturi deosebite. Pușinii nobili, ce sunt în partida noastră, merg mână în mână cu poporul. Mai departe mi-s'a spus, că sunt inimic al dreptului de alegere. Eu nu sunt acela.

Eu sunt gata să încep lupta și în contra social-democraților din Austria și să conduc aceasta, cât timp mă numesc Carol Lueger. Social-democrații nu sunt, decât o trupă formată pentru apărarea Jidanilor (Juden-schutz-truppe). Poporul german trebuie să vină în fine la convingerea, că mântuirea sa (Heil) nu zace în internaționalism, nici în lăpădarea de patriotiam, ci că este datoria fiecărui German să țină morțiș la poporul seu și la patria sa".

Închiderea adunării.

Cu acestea i-s'a încheiat vorbirea marele antisemit. Aplauzele, strigătele de „hoch", făceau un șgomot asurzitor. După-ce se făcuseră liniște, Wenng mulțumii vorbitorilor și publicului și declarând convenirea de încheș, a rugat publicul să întoneze: „Deutschland, Deutschland, über alles...". Cine n'au auzit încă o mulțime așa de mare de oameni cântând într-o sală, nu-și poate face idee, cu câtă putere răsună un cântec cântat de atâtea mii de bărbați.

Impresiunea ce au făcut-o vorbitorii, dar' mai ales Dr. Lueger, a fost extraordinară. Predarea aceea, înfrumusețată cu diferite figuri și totuși simplă, întretăcută cu glume bune, a plăcut publicului deosebit de mult. Dr. Lueger în vorbirea sa de multe-ori s'a folosit de cuvintele: nu știu, cum stă lucrul la d-voastră. La acestea fiecare din public își ținea pare-că de datorință să răspundă, ca și cum Lueger ar fi vorbit numai pentru el. Glumele lui erau totdeauna urmate de aplauze.

Eată ce scrie *Allgemeine Zeitung*, un ziar filosemit de aici: „Dacă ne este permis în general să recunăștem, că conducătorul antisemiților este un orator popular, extraordinar de dibaci și impunător, trebuie totodată să adăugăm: că este un orator popular, care nici-odată nu se năusește, să ridice spiritul de gândire al ascultătorilor seipe aceeași treaptă cu al seu, ci cu perfectă cunoștință se scoboară la ei".

Fie-mi permis să observ în treacăt, că Münchenzeii se simțeau așa de aproape, într-o relațiune așa de frățescă față de oaspeții lor vienezi, încât când acestia în decursul vorbirii ridicau păharele de bere la gură, toți Münchenzeii ca dintr'un glas le strigau un puternic „Prosit".

„Frühshoppen".

Marți în 11 August, la 10 ore, s'a ținut un „Frühshoppen" în onoarea oaspeților vienezi, dar' într'un cerc restrâns. Primind un bilet de intrare dela președintele Wenng, mi-s'a permis și mie să iau parte la această întrunire. Totul s'a petrecut foarte familiar. În aceeași zi la 11 ore, oaspeții Münchenzeilor au plecat spre *Lindau*, de acolo s'au dus la *Bregenz*, unde au vorbit în sala de gimnastică de acolo. La gară au fost petrecuți de membrii partidului antisemit de aici, de mai mulți corespondenți dela jurnale și alții. Stringeri de mâni, mulțime vorbe prietenoase și glume peste glume se succedau. Dr. Lueger a primit două buchete. Între strigătele de „hoch" s'au auzit și strigătele noastre de „să trăiască", la care Schneider ne-a mulțumit cu cuvintele (pe românește): „Să trăiască, domnule, vă salut!". Între salutări reciproce s'au despărțit cei pînă de aceiași sentimente.

Dinu.

Dela Mehadica.

Urmasul lui Doda.

V.

De pe Valea-Cernei, 8 August n.

(Continuare).

Să mergem însă mai departe. Primarul Szivós, peste doi ani, după-ce a înglodat orașul în datorii cam până la 129 000 fl. se duce din Caransebeș. Ce face domnul Curescu? Se înțelege cu oamenii sei (Ionaș-Dragălina-Badescu), ca să voteze mulțumită protocolară și acestui funcționar pus cu puterea, și pe deasupra să boteze încă și o alea din oraș pe numele Szivós. Propunerea, ce credeți, cine o face în adunare? Nu vre-un Jidan patriotic doară, ci dl — Ioan Ionaș, acela care laudă „firmitatea de caracter" a dlui Curescu, și care dimpreună cu dl Curescu i-s'a ținut de datorință a petrece pe primarul Szivós până la gară, luându-și aci rămas bun dela dînsul în modul cel mai cordial.

Ei bine! Ce fapte sînt acestea, dle Curescu și dle Ionaș? Aceasta se numește „firmitate de caracter" național?

Am zis, că dl Curescu e violent și despotie în jos, față de subalternii d-sale. Eată dovezile! Un funcționar dela comunitatea de avere, numele nu importa, cere un concediu de trei zile în afacere urgentă familiară. Președintele; dl Curescu nu e acasă, ci ca de regulă, în exmisiuni pe diurne. Magistrul silvanal, ca cel mai mare în rang, se crede îndreptățit a acorda concediul cerut. Măne-zii vine domnul Curescu și aude ce s'a întâmplat. Veninos cum e, începe să fojore și să dojenească pe bietul magistrul silvanal, că de ce a dat concediul cerut, fără știrea și în-voirea d-sale; ear' un codrean a fost trimis călare să recheme imediat pe bietul funcționar, care noaptea pe întuneric a trebuit să plece de acasă.

Alt cas. Un alt funcționar șede în cancelarie și din nefericire — cetește „Tribuna". Dl Curescu, pe care-l prind figurile când aude de „Tribuna", trece prin cancelarie și-l vede cu „Tribuna" în mână. Furios se repede dela dînsul și-l întreabă: „Ce? D-ta cetești „Tribuna"? — „Da", — răspunde funcționarul — o ceteșc că-mi place cum scrie!" — „Așa, îi zice dl Curescu și mai furios, — d-ta dară ești „tribunist"? — d-ta nu cunoști pe dl Mocsonyi"? — „Nu, — răspunde funcționarul tot înflegmatic, — nu am onoare a cunoaște pe dl Mocsonyi!" — Acest răspuns a scos apoi de tot din peneni pe dl Curescu. Jumătate de ciaz — galbin la față — nu a vorbit alta decât: „d-ta nu cunoști pe dl Mocsonyi, — eu am un funcționar care nu cunoaște pe dl Mocsonyi, — eu sînt încungiuat de „tribuniști", și tot așa. Bietul funcționar a rămas încremenit, și își bate capul și astăzi, că ce crimă poate să fie oare aceea, dacă cineva nu cunoaște pe dl Mocsonyi? „Tribuna" însă de atunci o cetește numai acasă și pe ascuns, ca să nu-l vadă dl Curescu.

Ei, n'am avut dreptate când am zis, că dl Curescu e mic la — suflet?

Am afirmat, că dl Curescu a lucrat întotdeauna contra intereselor noastre naționale, în contra programului nostru național. Eată probele!

Limba oficială la comunitatea de avere e și astăzi cea germană. Așa s'a introdus din capul locului, din motivul, că atunci aproape toți funcționarii recrutați în pripă erau străini, și nu cunoșteau limba română. De atunci situația s'a schimbat. Azi toți funcționarii comunității de avere sînt Români, cari nu știu nemțește. Limba oficială e însă tot cea germană. Ținînd cont de această anomalie, părintele Blidariu, preot în Piliș, vine într-o adunare generală a comunității de avere cu propunerea, ca limba oficială a acestei instituțiuni românești să fie de aci încolo cea română. Ce credeți? Că face dl Curescu, președintele adunării? Declară din scaunul presidențial că: „nu admit desbatere asupra acestui obiect!" o, frasă învățată pe de-a rostul, și folosită de dl Curescu unde numai i-se poate. Comitele-suprem, care în calitate de comisar guvernial era asemenea prezent, a suris, și între patru ochi de bună-seamă îi va mai fi strîns și mîna domnului Curescu, cu cuvintele: „Das haben Sie brav gemacht". Dl Blidariu însă abia a putut scăpa de gura domnului Curescu, căci după ședință i-a luat la trei parale, cum de vine fără știrea lui cu astfel de propuneri, cari pot să supere pe dl comite-suprem? — Alt om, cât de cât cu simț românesc, se arăta cel puțin la aparență adict al ideii sulate de dl Blidariu, și zicea așa: „De astă-dată nu putem intra în meritul cauzei, dar' nu sînt străin ideii, și cred, că ar fi mai bine, dacă am transpune propunerea comitetului spre studiere și referare!" — Nu,

nici atîta nu a făcut dl Curescu, ci silește și astăzi pe bieții funcționari să se chinue cu limba germană, pe care nu o înțeleg, nepunându-se folosi de limba românească, numai pentru-ca să nu se supere dl comite-suprem, „tata granițerilor".

(Va urma).

Un răspuns.

Dl Ioan N. Roman a trimis din Berlin următorul răspuns „Gazetei" din București, la niște atacuri personale, îndreptate contra d-sale de numita foaie:

Berlin, 6 August 1896.

Domnule Redactor (al Gazetei)!

Un amic îmi trimite aici, articolul „Pentru Tribuna din Sibiu" publicat de foaia d-voastră și în care mă atacați personal pentru niște pretenții „injurii" ce ar fi apărut în „Tribuna", la adresa unora din membrii fostului comitet al Ligei.

Nu înțeleg ce vă dă dreptul să amestecați numele meu în această discuție. Eu nu mai fac parte din personalul de redacție al „Tribunei" și nu am nici o cunoștință despre pretențiile articole injurioase ce mi-le atribuiți și pentru care mă atacați.

După această declarație, nu mai am nimic de răspuns deocamdată, la malițiile pe care le îndreptați în contra mea. De sigur însă ele nu mă vor face să regret datoria de Român ce mi-s'a îndeplinit-o, dînd, — la invitarea ce mi-s'a făcut acum cîtva timp în urmă, — modestul meu sprigin organului național din Sibiu, care trecea prin o crîșă atât de serioasă și era amenințat în însăși existența sa.

Cu speranța, că respectînd dreptul de apărare, veți publica acest răspuns, primiți, dle Redactor, etc.

Ioan N. Roman.

ASTRA.

Adunarea despărțământului XI.

— Raport special. —

Mihail, 9 Aug. n.

Sînt aproape 50 ani de când preluțiile războiului civil din Transilvania, s'a început cu împușcarea alor 21 oameni în comuna aceasta, în care acum despărțământul XI. al Aștrei își ține adunarea generală.

Ce deosebire între atunci și acum! Atunci tirania își sîrba triumful și puterea brută își arăta dominațiunea ilegală, ear' acum, acum bărbați și femei grăbesc cu drag în comuna aceasta, spre a lucra și ajuta la lățirea culturii și literaturii în poporul românesc.

Zua însăși prevedea buna reușită a adunării, ce are să se țină azi aci. Și poporul nostru gătit în haine sîrbătorești, aștepta sosirea comitetului despărțământului XI.

La orele 8 dimineața, mai multe trăsuri sosite de către Blaj, aduceau pe cei doriți. În capul comunei, membrii comitetului au fost binevențați de cooperatorul George Pop prim cuvinte bine simțite.

În numele comitetului a răspuns părintele secretar Dr. Bunea, care ținea locul președintelui, împedecat de morb de a lua parte la adunarea aceasta.

Dînsul mulțumii pentru această primire frumoasă și promise în numele comitetului, să nu crute nici o osteneală spre a duce la bun sfîrșit problema Aștrei, care e: cultura și literatura.

Între însuflețitele strigăte ale sutelor de țerani prezenți, comitetul își făcîu intrarea în comună, precedați de muzică, care cânta imnul național și de 11 ficioiri cărări.

Îndată după sosirea aci, se începu serviciul sfetei liturgice, celebrat de Dr. Bunea, cu asistența altor 4 preoți și 1 lector. Biserica gr-cat de altcum destul de spațioasă se umplu până la ultimul loc. Mulțime de inteligență din giur, grăbiri a fi de față la serviciul dumnezeesc. Impresiunea cea mai plăcută o făcîu la tot casul țeranii din Mihail: bărbați și femei, a căror ținută și haină sîrbătorească, denota conștiința importantăi zilei.

După citirea sfîntei Evanghelii, părintele secretar metropolitan Dr. Bunea, ținu o cuvîntare foarte acomedată, în care spuse între altele scopul și ținta Aștrei, care năusește la cultivarea maselor poporului țeran, și deodată pofri pe cei prezenți să îmbrățișeze cu drag Asociațiunea, ajutîndu-o în privința materială și spirituală.

Sfîrșindu-se sfînta liturgie se începu adunarea, care se ținu în biserică, și la care asista, un public și mai numeros, sosit din comunele învecinate.

După cuvîntul de deschidere, în care se pomeniră încă odată scopurile Aștrei, — secretarul despărțământului A. C. Domșa, cetă apelul nominal al membrilor și raportul despre activitatea desvoltată în anul trecut. În-

semnăm din raportul acesta, nișuînța vrednică de laudă a comitetului pentru înființarea agenturilor și a bibliotecelor populare, de cari sînt d-ja patru, toate bine arangiate. Din raportul cassarului aflăm că s'au primit frumoase donațiuni, pentru-ca comitetul să poată mai ușor să-și îndeplinească scopurile sale. Cu multă laudă s'a pomenit numele direcțiunii institutului „Patria" din Blaj, care de ani, dă frumoase sume despirgîmîntului.

Dr. Dem. Radu, în numele comisiunii pentru revederea raportului secretarului, constatînd activitatea rodnică a comitetului, propune să fie rugat comitetul central, ca în vederea lățirii folositoare enciclopediei, să edeece cu timpul și o ediție populară pentru masele poporului.

Ideea aceasta a fost bine primită bine ar fi, ca comitetul central să poată cât mai eurenđ să o realizeze.

În numele comisiunii a doua, părintele Ioan Deac dela Roșie, spune, că raportul cassarului a fost aflat în ordine și că s'au încassat dela membrii noi și vechi suma de aproape 100 fl. Totodată raportorul dorește, ca învîțăceii de meserii să fie spriginii și ajutorați.

În numele comisiunii a treia, raportorul, protopopul Stefan Pop, cetește numele a'elora, cari meriță să fie premiați pentru țesăturile și cusăturile expuse. D-șoara Veronica Hulea din Cristeiu a cîștigat premiul I. de 8 coroane și alte 13 țerance, premii de câte 4 coroane. Apoi d-na protopopeasă Ana Pop, d-na Ana Pataki și d-șoara Boțian, mențiuni onorabile.

„Iubiți frați și surori — a zis Dr. Bunea, încheiînd adunarea — să nu credeți, că s'a făcut puțin lucru, expunîndu-se cusăturile și țesăturile d-voastră, ori, că unele numai ați cîștigat premii. Din contră, faptul acesta e un mare și nespus câștig. Dacă d-voastră veți ține totdeauna cu statornicie la lucrurile acestea, și până-cînd d-voastră vă veți îmbrața numai cu lucruri țesute ori făcute de mîinile d-voastre, n'avem să perim, ci mereu vom înainta și prospera".

Allegîndu-se apoi ca delegați la adunarea dela Logo, d-nii Hodoș și Domșa, și lăsîndu-se comitetului să aleagă Veză sau Blajul, ca loc al viitoarei adunări generale, adunarea se încheie.

Vrednică de multă laudă a fost disertația prof. Ioan F. Negruț, despre diferitele soiuri de cucuroz, cu atât mai importantă, cu cât d-sa a arătat țeranilor intuitiv cele 12 soiuri de cucuroz, de cari a vorbit.

După adunare a urmat banchetul și apoi petrecerea cu joc.

La banchet s'au rostit mai multe toaste, dintre cari însemnăm al Drului Dumitru R ad u pentru harnicul protopop Stefan Pop.

La joc, 12 țerani, în costume potrivite, au jucat foarte bine „Odluserul" și „Bătuta". Meriță toată lauda tînerul preot Pataki, care a instruit tinerimea în jocurile acestea. Recunoștința se cuvine și întregii inteligență din Mihail, care a ținut, ca oaspeții se ducă de aci cele mai plăcute suveniruri.

Vorbind de oaspeții, însemnăm pe stim. d-nă Cornelia Emilian dela Iași cu fiul d-sale, care a fost frapat mult de ținuta și vioiciunea țeranilor, de intimitatea între ei și inteligență, de buna organizare a despărțământului și în sfîrșit de dexteritatea cu care junii din Mihail au dansat jocurile naționale, cari au de a mulțumii domnului Emilian, pentru-că li-a dat această frumoasă idee.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 170) În un prim-articol „Voi v'afi făcut-o!" scrie despre partidul popular, acțiunea ce o desvolă, și despre pedecile și persecuțiile ce le pune la cale guvernul în contra acestui partid.

Arată, că acest partid va avî viitor, căci în ciuda tuturor caldurilor de vară, el pune la cale zilnic meetinguri. Acesta e singurul partid, care cutează a-și ridica vocea în contra falsului liberalism ce domnește și stăpînește sub actualul guvern Ungaria, și din această cauză guvernul îl persecută pe toate căile, oprindu-i și tulburîndu-i adunările.

La toate acestea însă vina o poartă aceia cari azi formează partidul popular, pentru-că odată prea au dat frîu guvernului la toate abuzurile, fără de a zice nimic cînd asupra și neîndreptățiia naționalităților.

„Aceiași oameni, aceiași conducători ai partidului popular, cari mai înainte priviau în liniște la măsurile brutale și volnice aplicate nu contra libertății de acțiune a cetățenilor nemaghiari, azi tipă și se vaieță, că „guvernul prin organele sale împinge poporul pe calea răsvîrării, a ilegalității și a revoluțiunii".

Sfîrșește cu următoarele:

„Nouă ne rămîne deocamdată să tragem învățătura, că, dacă nici cari un partid maghiar nu poate să-și prepare calca unei libere acțiuni pentru viitoarele alegeri de

Schim.b.

Londra	3 luni
" "	cek
Berlin	3 luni
" "	cek
Paris	3 luni
" "	cek
Viena	.
" "	.
Agio	.

Pentru redacție și editură resp. Baites.
Proprietar: Pentru ".....", societate pe
acțiuni: V mandt.

ÎNȘTIINȚARE.

„Reuniunea femeilor române din Brașov“ a înființat după-cum se știe,

UN INTERNAT

cu scop de a instrui fetele din clasa de mijloc a societății românești în menajul casei, precum și în diferite lucruri de mână, ce cad în sfera unei bune economii. Reuniunea întreține și subvenționează acest internat cu o sumă considerabilă, numai ca să poată primi fetele cu taxa cât se poate de scăzută.

În acest internat se învață:

- a) a pregăti tot felul de mâncări;
- b) a spăla și a călca tot felul de albituri;
- c) a croi și a coase cu mașina tot felul de albituri și vestimente;
- d) a cultiva legumi, și
- e) reguli igienice.

[1864] 2-2

Pentru completarea cunoștințelor câștigate în școală, s'a introdus și o școală de repetiție provizorie în legile statului pentru copile dela 12—15 ani.

În această școală se va propune:

Limba română în	2 cursuri à 2 ore pe săptămână.
Limba maghiară	2 „ „ 2 „ „ „
Limba germană	2 „ „ 2 „ „ „
Aritmetica	2 „ „ 2 „ „ „
Istoria și Geografia	2 „ „ 2 „ „ „
Istoria naturală și fizică	2 „ „ 1 oră „ „
Religia	2 „ „ 1 „ „ „
Desemnul	1 curs „ 1 „ „ „
Scrierea	1 „ „ 1 „ „ „
Cântări	1 „ „ 1 „ „ „
Gimnastica	1 „ „ 1 „ „ „

În acest „Internat“ se primesc fetele române, cari vor fi absolvit cel puțin 3 (trei) clase primare și vor fi implinit 12 ani.

De oare-ce prin reorganizarea cea nouă a instrucțiunii, numărul oarelor s'a înmulțit în mod considerabil, de aceea s'a statuit pentru completa întreținere și instrucțiune taxa de 14 fl. pe lună, plătită anticipativ.

Fetele orfane și sărace pot fi primite gratuit în „Internat“.

Fetele din Brașov, cari vor voi să petreacă numai peste zi în „Internat“, plătesc pentru toată instrucțiunea și pentru prânz și oină câte 10 fl. pe lună.

De oare-ce numărul elevilor atât al celor cu plată, cât și al bursierilor este restrâns, de aceea se invită părinții și tutorii a se însinua, respective a înainta petițiunile înzestrate cu testimoniu de paupertate și cu actul de botez la subscrisa prezidentă până în 20 August st. v.

Primirea elevilor în „Internat“ se va face dela 25 August încolo.

La primire are să aducă fiecare elevă albiturile și vestimentele necesare, precum și așternutul de pat.

În legătură cu acest „Internat“, Reuniunea în anii trecuți a înființat și un „Orfelinat“ pentru fetele orfane și sărace dela 6—12 ani; aceste fete primesc întreținerea completă pe spesele reuniunii și sunt obligate a cerceta școalele române gr.-or. din loc.

Petițiunile pentru primire sunt a se adresa până în 20 August st. v.

Informațiuni mai deaproape se pot primi dela prezidenta reuniunii și dela actuarul acesteia.

Agnes Dușoiu,
prezidentă.

Lazar Nastasi,
prof. gimn. și actuarul reuniunii.

Tochmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR
ȘI
MODURILE SOLUȚIUNII SALE
ÎN
UNGARIA
DE
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.
cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Două cărți folositoare
pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăci 15:

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ
compus de
cel 12 preoți intermitați în Cluj.
Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE
de
Elia Dopp.
Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

O specialitate naturală neprețuibilă
este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea eficientă și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maldieile stomacului, a rinichilor, a beșicilor** udului și **ale organelor respiratoare** etc.

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Depositar în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:
la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai,
Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima
Administrațiunea isvorului „MATILDA“:
Josef György,
(tit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“.

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiuului“.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandat 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la

„Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Baza de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavalier de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului

Dr. Carol Lueger.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op. care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: **Dr. E. DĂIANU.**

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

„POESII“

DE

IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

Băile Herculane (Mehadia)

(Herkulesfürdő, Ungaria).

[1534] 9—10

Stațiune de cale ferată, postă și telegraf.

Renumite therme

de pucioasă și sare cu temperatură terestică de 55° C.

Începutul sezonului la 1 Maiu.

Loc de cură climatică. — Gimnastică suedică și masaj. — Băi electrice. — Hidroterapie. — Rendszer-vous international. — Situațiune admirabilă în valea romantică a Cernei. — Promenade și locuri de excursiuni. — Climă favorabilă. — Situațiune scutită de vânt. — Aer ozonic și liber de praf. — Palaturi de băi, hoteluri splendide. — Salon de cură. — Lumină electrică. — Muzică proprie. — Orpheu (Teatru Variété).

Medici români.

Consultațiuni în toate limbile europene.

Juncțiune cu trenul Expres, Orient-Expres; dela Orșova cu năile dunărene.

Bilete cu prețuri reduse.

Frecvența în anul 1895: 10.000.

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. Fil.
Alexandrescu Ernest I.	1.50
„Nu înțeleg“	1.50
„Pictorial“	1.50
„Un fir electric“	1.50
Belortu D. C.	1.50
„L'Affection“, polca franceză pentru piano	1.50
„De Braila à Gènes“, galop pentru piano	1.50
Burlan Ioan D.	1.50
„Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.50
„Sărba Bucureștenilor“, pentru voce și piano	1.50
„Didi“, polca mazuca pentru piano	1.50
Cristide Dimitrie St.	1.50
„Isvorul“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Liniște“, vals pentru piano	1.50
Cirillo Alphonse	1.50
„Am plâns“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Singurătatea“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Claire“, polca pentru piano	1.50
Decker Carol	1.50
„Institutele-Unité“, vals pentru piano	1.50
Dimitrescu Const.	1.50
„Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.50
„Sărba Mirilor“, pentru piano	1.50
Fotino Gh.	1.50
„Iubileul Marș“, pentru piano	1.50
„Surorile Hora“, pentru piano	1.50
Ionescu G.	1.50
„Elisa“, polca franceză pentru piano	1.50
„Zéphir“, polca mazuca pentru piano	1.50
Kneisel Anton	1.50
Lutz Mayer	1.50
Margaritescu Michel	1.50
Mironescu Mathilde	1.50
Moinaru Costache	1.50
Nătescu P. G.	1.50
Ochiabli G. N.	1.50
„Terâncuța“, cântec popular pentru voce și piano	1.50
„Hora întrărit“, pentru piano	1.50
„Hora Margareta“, pentru piano	1.50
„Hora țărănească“, pentru piano	1.50
„Hora ovreicuța“, pentru piano	1.50
„Hora nebulă“, pentru piano	1.50
„De te-ar prinde neica în crâng“	1.50
„Hora Ochialbi“, pentru piano	1.50
„Hora nopții“, pentru piano	1.50
„Sărba otenească“, pentru piano	1.50
„Hai Cristei“, pentru piano	1.50
„Hora lunec“, pentru piano	1.50
„Hora Florasca“, pentru piano	1.50
„Hora Zuralia“, pentru piano	1.50
„Ca la ușa certului“, țigănească pentru piano	1.50
„Hora Aurora“, pentru piano	1.50
„Hora ocheșica“, pentru piano	1.50
„Hora frunza“, pentru piano	1.50
„Flori în vale“, polca mazuca pentru piano	1.50
„Toujours avec argent“, polca franceză pentru piano	1.50
„La blonde“, polca mazuca pentru piano	1.50
„Turda“, marș patriotic	1.50
„Hora Reginei“	1.50
„Sărba păpușelor“	1.50
„Marș turcesc“	1.50
„Pune talpa la pământ“, brân pentru voce și piano	1.50
„La belle Alexandrine“, mazuca de salon	1.50
„Souvenir de Focșani“, polca mazuca	1.50
„Pensées de Printemps“, Morceau de salon	1.50
„Kreutz-Polca“, original	1.50
„Doina Jiului“, pentru voce și piano	1.50
„E greu să uiți“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Te iubesc“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Cecilia“, vals pentru piano	1.50
„Pe aripile amorului“, vals pentru piano	1.50

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D.	1.50
„En Vogue Quadrille“	1.50
„Nunta de argint“, marș	1.50
„Intermezzo“, pentru piano	1.50
„Les fleurs de Mai“, valse	1.50
Dimitrescu C.	1.50
„Sărba oficerilor“	1.50
Ivanovici	1.50
„La fille du Marin“, valse	1.50
Kaps C.	1.50
„Daisy Bell“, valse (All Right)	1.50
Lowthian	1.50
„Veneția“, vals	1.50
Pursch O.	1.50
„Nunta de argint“, vals	1.50

„Veselia română“,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L.	1.50
2. Sayers Henry L.	1.50
3. Filloreaun AL.	1.50
4. Alexandrescu Er. I.	1.50
5. Moniuszko	1.50
6. Vargă F.	1.50
7. Mureșianu A.	1.50
8. Dorianu I.	1.50
9.	1.50
10. Denza L.	1.50
11. Cuna L.	1.50

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt	1.50
Voreas D. D.	1.50
Wagner F.	1.50
Wiest Louis	1.50
Nr. 12. Zeller	1.50
13. Gozian	1.50
14. Dumitriu	1.50
15. Dorianu	1.50
16. Dumitriu	1.50
17. Dorianu	1.50

Pentru tipar responsabil